

[Undervisnings- og forskningsministeren og arbejdsministeren]

ring. Sammenhængen inden for dette uddannelsessystem og i forhold til arbejdslivet sikres gennem de korte kurser, der veksler med varetagelsen af jobbet for den enkelte.

Elementet af markedsstyring er for nylig styrket gennem indførelsen af de særlige virksomhedstilpassede kurser, hvor den enkelte virksomhed mod at delfinansiere kurset får direkte indflydelse på dets indhold og tidspunktet for dets afholdelse.

Endnu mere markant er brugerbetalingen i den rene indtægtsdækkede virksomhed, hvor virksomheden selv definerer indhold, længde, tidspunkt osv.

Men der er grund til at gå endnu videre.

Allerede den 1. januar 1988 starter nogle konkrete forsøg med at *decentralisere styringen af arbejdsmarkedsuddannelserne*. På Fyn vil arbejdsmarkedsnævnet som det regionale organ selv skulle prioritere de fynske behov inden for en samlet ramme.

Et mindre antal branchekomiteer bestående af repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, specialarbejderskoler, erhvervsskoler og arbejdsformidlingen skal foreslå kursusaktiviteter inden for hver komites område.

Branchekomiteerne vil altså gå på tværs af faggrænser og omfatte al arbejdsmarkedsuddannelse inden for branchen.

Uddannelsernes *indhold* vil ikke blive berørt af forsøget, og den generelle anerkendelse af kursernes kompetence vil fortsat bestå.

Den samme idé vil blive fulgt i andre dele af landet, hvor arbejdsmarkedsnævnet får en mindre ramme til at købe kurser for, altså umiddelbart bliver i stand til at påvirke uddannelsesplanlægningen på regionalt plan.

På to af de store områder inden for efteruddannelsen af faglærte – Metal og Handels- og Kontorfaget – vil der ske en betydelig decentralisering af kompetence.

Inden for Metals område er der tale om, at administrationen flytter ud til 5 tekniske skoler, der giver forhåndsansmeldelse om den forventede kursusaktivitet til det centrale udvalg, men inden for den tildelte bevillingsramme kan man selv afgøre, hvilke kurser der ønskes gennemført.

Inden for handels- og kontorområdet er der tilsvarende tale om at flytte administrationen og kursustilpasningen ud lokalt. Den overordnede planlægning og udvikling af kurser fore-

går i det centrale uddannelsesudvalg på handels- og kontorområdet.

Ud over disse forsøg med at øge de lokale og regionale frihedsgrader er der helt generelt et behov for at *styrke forsøgs- og udviklingsarbejdet* inden for arbejdsmarkedsuddannelserne.

Det vil kunne ske på en række forskellige måder. En af dem kunne f.eks. være, at man ved udviklingen af modulerne i langt højere grad lavede rammeplaner, der så kunne anvendes inden for flere forskellige eventuelt tilgrænsede fagområder.

Netop den så påkrævede styrkelse af udviklingsarbejdet er velegnet til at fremme de branche- og faggrænseoverskridende elementer.

På finansloven for 1988 er afsat ekstra 90 mio. kr. til arbejdsmarkedsuddannelserne. En stor del heraf vil gå til forsøgs- og udviklingsarbejde, der på den måde får en saltvandsindsprøjtning.

Efteruddannelsesloven

Efteruddannelseslovens aktiviteter bestemmes af virksomhedernes efterspørgsel. Der er altså tale om markedsstyring. Kurserne modsvarende virksomhedernes behov for kvalifikationer og henvender sig til såvel selvstændige som ansatte i gruppen mellem mellem faglærte og akademikere. En vigtig del af lovens sigte er udvikling af nye uddannelsesforløb. Denne del af loven retter sig mod et meget bredt spektrum af uddannelsesbehov spændende fra de videregående uddannelser til arbejdsmarkedsuddannelserne. Kurser udviklet under loven vil således i visse tilfælde kunne gennemføres efter loven om arbejdsmarkedsuddannelserne, som f.eks. KAT-JA-kurser (kurser for arbejdsledere og teknikere).

Indholdet i det enkelte kursus fastlægges i et samarbejde mellem erhvervslivet og uddannelsesinstitutionen.

Kontakten mellem erhvervsliv og uddannelsesinstitutioner har været på lokalt, regionalt eller landsdækkende plan.

Ændringer i efteruddannelsesordningen fra sommeren 1987 lægger op til et øget virksomhedsengagement gennem deltagelse i styregrupper, medfinansiering og lign.

Også et øget samarbejde mellem uddannelsesinstitutionerne, der arbejder inden for lovens rammer, søges tilgodeset.